

Földi Pálné

Ez a kép 1956-ban készült, én itt már tíz éve asszony voltam, már nagy gyermekeim voltak. A kép egy fotóstudióban készült, a férjem lefotóztatott, azért mert ilyen szép voltam, csak úgy. 1949-ben bekerültem az Állami Lapkiadóhoz. Úgy kerültem be, hogy a férjemnek volt egy unokatestvére, Földi Laci, aki illegális kommunista volt, és nagyon sokat harcolt a pártért, és a könnyűipari miniszter helyettese lett. Ő szerzett nekem egy nagyon jó helyet az Állami Lapkiadónál, az igazgatónak lettem a titkárnője. Ott voltak az újságírók, nagyon jó hely volt, nagyon szerettem. Aztán racionalizálták a vállalatot, és engem áttettek a Gammába, az akkor a 6014-es hadiüzem volt. A Gammában három évig dolgoztam, 1950-től 1953-ig. A pártirodán lettem a párttitkár

titkárnője. Aztán elment szülni az igazgatónak a titkárnője, s akkor meg neki lettem a titkárnője. Miután visszajött a titkárnő, átraktak a rendészetre. Csupa ávós dolgozott ott, és én voltam a titkárnőjük, de én nem tudtam, hogy ezek azok. Szóval én csupa ilyen bizalmi munkakörökben voltam. Biztos lenyomozták, hogy ki a férjem. Körbenyomozták, hogy ki vagyok. Ugye a Földi László volt a miniszter úr, a férjem meg a gyárban egy atyaisten volt, akkor annak a felesége is kellett legyen valaki. A rendészet egy rendkívül ronda hely volt, csúf dolgok történtek, nagyon szigorú dolgok, mert a Gamma katonai vállalat volt. Részt vettem egyszer egy ülésen, mert behívtak jegyzőkönyvet vezetni. Volt egy kis nő, az is valami nagy pártbizottsági valaki volt, akkor rúgták ki a pártból. Annyira sírt, hogy valami borzasztó volt! Az apja gabonakereskedő volt, és ő ezt letagadta, nem írta be az életrajzába. És akkor mondták, hogy az apja milyen kizsákmányoló, és ráolvastak mindenféle hülyeséget, meg hogy milyen lakása van. Mondom magamban, te jó isten! Ezek eljönnek a Klauzál utcába, meglátják azt a százhusz négyzetméteres gyönyörű lakást, engem is úgy valagba rúgnak, hogy elszállok. Aztán volt egy vegyész mérnök nő, arról kiderítették, hogy meleg, és egy nővel él együtt, és kimentek a lakására, és házkutatást tartottak. Utána jöttek be, s hoztak valami pornófilmeket, amiket a nő lakásán találtak, és csámcsogtak rajta. Öngyilkos lett, s utána behozták az irodába a holmiját, a függönyét és a pulóverjait ott árulták egymás közt. Vagy például a kapuban elfogtak valakit, aki a kését behozta köszörülni. Úgy kirúgták, mint a huszonegyet, és nem csak kirúgták, de meg is alázták. Szóval huszonhárom éves voltam, és ilyen rémségeket hallgattam. Nekem elegendő volt már, nyugalmat akartam. Amikor a Zsuzsi lányom megszületett, nem volt még gyes meg gyed. 1953. október huszonhetedikén született, és nekem január elsején kellett volna mennem dolgozni. Fogtam magam, és kiléptem a munkahelyemről, és otthon maradtam vele, ameddig három éves nem lett. Akkor óvodába adtuk, és én visszamentem dolgozni. 1957 januárjában szerzett nekem a férjem valami munkahelyet a Beloianiszban. Ott dolgoztam három évig, ameddig Zsuzsi iskolába nem ment. És akkor megint kiléptem.